

List do Hebrajczyków

Rozdział 2

1. Dlatego trzeba nam obficie przestrzegać tego, cośmy słyszeli: byśmy snadź nie przeciekli.
2. Abowiem, jeśli która przez anioły powiedziana jest mowa, została się trwała, a wszelkie przestępstwo i nieposłuszeństwo sprawiedliwą zapłaty nagrodę wzięło, 3. jakoż my się wybiegamy, jeśli zaniedbamy tak wielkiego zbawienia? Które gdy się poczęło przepowiadać przez Pana, od tych, którzy słyszeli, na nas potwierdzone jest, 4. gdy Bóg społu poświadczał znamiony i cudami, i rozlicznymi mocami, i rozdawaniem Ducha świętego według wolej swojej. 5. Abowiem nie aniołom poddał Bóg okrąg ziemi przyszły, o którym mówimy. 6. A świadczył ktoś na niektórym miejscu, mówiąc: Cóż jest człowiek, iż nań pamiętasz, albo syn człowieczy, iż go nawiedzasz? 7. Umniejszyłeś go mało co mniej od aniołów, chwałą i czcią ukoronowałeś go i postanowiłeś go nad dziełem rąk twoich, 8. poddałeś wszystko pod nogi jego. Abowiem w tym, że mu wszystko poddał, niczego nie zostawił jemu nie poddanego. A teraz jeszcze nie widzimy, żeby mu wszystko poddano było. 9. Lecz tego, który mało co niżli aniołowie umniejszony jest, widzimy Jezusa, dla męki śmierci chwałą i czcią ukoronowanego: aby z łaski Bożej, za wszystkie śmierci skosztował. 10. Abowiem przystało jemu, dla którego wszystko i przez którego wszystko, który wiele synów do chwały był przywiódł, sprawcę zbawienia ich przez ucierpienie doskonałym uczynić. 11. Bo który poświęca i którzy bywają poświęceni: z jednego wszyscy. Dla której przyczyny nie wstyda się bracią ich nazywać, 12. mówiąc: Opowiem imię twoje braciej mojej, w pośrodku kościoła chwalić cię będę. 13. I zasię: Ja w nim dufać będę. I zasię: Oto ja i dzieci moje, które mi dał Bóg. 14. Ponieważ tedy dzieci społeczność miały ciała i krwi i on także tychże uczestnikiem był, aby przez śmierć zepsował tego, który miał władzę śmierci, to jest diabła, 15. a iżby wyzwolił te, którzy dla bojaźni śmierci przez wszystkie żywoty podlegli byli niewoli. 16. Bo nigdzie aniołów nie przyjmuje, ale nasienie Abrahamowe przyjmuje. 17. Skąd powinien był we wszystkim być podobny braciej, aby się zstał miłosiernym i wiernym nawyższym kapłanem do Boga, aby ubłagał za grzechy ludu. 18. Abowiem w czym sam ucierpiał i kuszon był, mocen jest i tym, którzy są kuszeni, dopomóc.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.